

14.

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 24de Februar 1875.

„I Aaret 1839 ansattes Bataillonskirurg Rudolph som Læge i Nordgrønland med de ved kongelig Resolution af 5te Februar 1839 normerede Wilkaar: 500 Rbd. Gage, Deputater in natura samt Lilsagn om 200 Rbd. i Ventepenge efter 7 Aars Tjeneste. I denne Stilling udfoldede han strax fra Begyndelsen af en for Landets Befolkning overordentlig gavnlig Virksomhed, idet han ikke alene hyppig berejste samtlige Distrikter, uden Hensyn til Aarstiden, men navnlig ogsaa med sjelden Udholdenhed oplærte indfødte Grønlanderinder til Jordmødre og derved bevirkede en bedre Ordning af den tidligere forsømte Fødselshjælp. Da han i Aaret 1846 havde udtjent, blev hans Tilbud om endnu at forblive nogle Aar i Embedet derfor gjerne modtaget, og der tilbøstes ham i den Anledning ved kongelig Resolution af 20de Februar 1847 et Gage-tillæg af 150 Rbd. aarlig. I Aaret 1854 hjemgik han med de ham tilfagte 200 Rbd. i Ventepenge, der extraordinært forpædes med 150 Rbd., hvilket Beløb blev bevilget ved de aarlige Finantslove, indtil han efter forgjæves at have søgt Befordring her hjemme, hvortil der ved hans Ud nævnelse som Læge var givet ham Udsigt, i 1856 udgik til Grønland som Kolonibestyrer, i hvilken Egenstabs han har fungeret først ved Egedesminde og, siden 1858, ved Upernavik. Foruden at han ved begge disse Kolonier af egen Drift vedebont har ydet sin Bistand i Sygdoms-tilfælde, hvilket især ved Upernavik, der er afstaaren fra al anden Lægehjælp, har været af megen Betydning, har han i sin Egenstabs af Bestyrer virket med en Driftighed, der har gjort Upernavik til en af de mest produktive Kolonier i Nordgrønland, ligesom det ogsaa fortrinnsvis skyldes hans Energi, at Ordenen ved denne isolerede Koloni er bleven fuldstændig restitueret. Af Hensyn til de Fortjenester, han saaledes i sin mangeaarige Virksomhed i Grønland har indlagt sig faavel hos den derværende Befolkning som hos Handelen, tog Ministeriet ikke i Betænkning paa dertil af ham givne Foranledning, efter stedfunden Brevvevling med Finantsministeriet under 13de Mai 1869 at tilfuge ham, at man i Tilfælde af hans Entledigelse som Kolonibestyrer vilde søge ham bevilget et Tillæg af 150 Rbd. aarlig til den Pension af 350 Rbd., der tidligere ved hans Afgang som Læge i Nordgrønland blev ham indrømmet, og til hvilken han ved Entledigelse fra sit nuhavende Embede maa anses berettiget til at træde tilbage. — Den ommeldte Eventualitet er nu indtraadt, idet Rudolph i afdvigte Aar er hjemkommen for at erholde Afsted af Handelens Tjeneste, hvilken er ham tilfæet fra 1ste September s. A. at regne. I indværende Aar ere derhos Kolonibestyrer N. Spier, der har tjent i Grønland i 19½ Aar og Assistent Thaarup, der har tjent sammesteds i 19 Aar, blevene affledigede af Handelens Tjeneste med den dem efter de gjældende Regler tilkommende Pension af 300 Kroner aarlig til hver, Førstnævnte fra 1ste Januar og Sidstnævnte fra den 1ste Juli d. A. at regne. Man tillader sig derfor i Genhold til Foranførte at anmode det ærede Udvalg om behageligen at ville foranledige: dels at der til 3die Behandling i Folkethinget af det Rigsdagen forelagte Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876 stilles følgende Endringsforslag

§ 19 V. Den grønlandske Handel. Udgiftspost 5. Udgifter til Pensioner:
Summen forhøjes til 13,338 Kroner 34 Ore,

dels at der ved 2den Behandling i Folkethinget af det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875 stilles et Endringsforslag, hvorved der under et nyt Nr. opføres:

Til V. Som Pension til tvende entledigede Kolonibestyrere henholdsvis fra 1ste September 1874 og fra 1ste Januar 1875 og indtil 31te Marts 1875 bevilges af Handelens Budget 658 Kroner 33 Ore.“